

lykkes daarligt at faa andre ind under denne Forsikring, end de, som have nogenlunde Raad til at lade sig forsikre, og som maaske ikke behøvede at tage det Hensyn til Præmiesystemet, som Forslagsstillerne forudsatte. Vil man se hen paa, hvordan den frivillige Forsikringstanke er bleven fremmet i andre Lande, hvor netop Tanken om Folkeforsikring har været oppe meget længere end her hjemme hos os, vil man finde, at der er det ikke lykkedes at gennemføre en saadan Tanke, saaledes at det er blevet, hvad man kunde kalde en Folketanke. Hvis man gaar over til England og ser, hvad de store Organisationer derovre, Friendly Societies og Trades Unions have udrettet, maa man erkende, at det er ganske forbavsende, hvad de have naaet, det er sikkert. Men, hvis man tager det i Forhold til den store Befolkning, nødes man samtidig til at erkende, at dette aarelange, mageløse Arbejde, som disse Organisationer have udfoldet, har kun kunnet formaa at bringe en Brøkdel af Befolkningen ind under Forsikringen. Efter min Tanke naas der kun noget virkeligt med Hensyn til Folkeforsikring i det Øjeblik, man gaar til at gøre Skridtet fuldt ud og gennemfører den obligatoriske Forsikring, og at denne Tanke ikke er absolut urimelig, skal jeg søge at give et Eksempel paa. I Norge nedsatte man i 1894, saa vidt jeg husker, en parlamentarisk Kommission, som skulde udarbejde Forslag til Stortinget angaaende en Folkeforsikring, og denne Kommission afgav i Fjor til Stortinget sin Betænkning, som gaar ud paa at gennemføre den obligatoriske Forsikring gennem Invalidpensionssystemet. Det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa den norske parlamentariske Kommission har søgt at løse denne Opgave, er i sit Hovedindhold meget god. Naar jeg fremdrager dette, er det imidlertid ikke, fordi det er min Mening, at naar vi skulde gaa til at gennemføre en obligatorisk Forsikring herhjemme hos os, vi da nøjagtig skulde rette os efter den Regel, den norske, parlamentariske Kommission har givet i sit Forslag, men det er, fordi det forekommer mig, at vi altid, naar vi have talt om Forsikringer, hvad enten det har været Ulykkesforsikring

eller Forsikringsvæsen i Almindelighed, have været alt for tilbøjelige til at gaa til Tyskland, Frankrig og andre Steder for at finde Grundlaget for vore Tanker, og at det kunde være lige saa rigtigt at gaa til vore nordlige Nabolande, hvis Forhold dog ligne vore mere, naar vi virkelig ville tænke paa at lovgive i lignende Retning. Naar jeg nævnte det norske Forslag, er det ogsaa, fordi Norge og Danmark med Hensyn til Folketallet staa ens, saa at der vil kunne bygges netop paa de samme Oplysninger saa nogenlunde, og det norske Forslag er bilagt med en Mængde Tabeller, en Masse Invaliditetstabeller og Beregninger, som, saa vidt man kan skønne, ere meget omhyggelig udførte og synes at underbygge det Forslag, man er fremkommen med, ganske godt. Og vil man skønne over, hvorvidt de norske Forhold uden videre kunne overføres paa vore, er jeg tilbøjelig til at mene, at vore Forhold endogsaa ere gunstigere end de norske, idet der nemlig i Norge er adskillige Folkeklasser, som vanskelig ville kunne komme ind under en obligatorisk Forsikring. Desuden er Landet overvejende et Industriland med adskilligt flere Bedriftsulykker, end vi herhjemme behøve at paaregne. Men ganske særligt have vi ingen enkelte Samfundsklasser, som ikke kunne komme ind under en obligatorisk Forsikring. Vi have ingen Flytlapper eller Rengjætere, som de have i Norge, og vi have ingen Nomadestammer som i Tyskland, Frankrig og Ungarn. De faa Tatere eller Omstrejfer, som vi have, kunne dog ikke være nogen Hindring for en obligatorisk Folkeforsikring. Nu ved jeg meget vel, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne maaske vil indvende imod mig, at selv om vi kom til en obligatorisk Forsikring, fik vi dog alligevel ikke alle med, idet det nemlig vilde være umuligt at faa alle Samfundets daarligst stillede Individuer med ind under en saadan Forsikring. Vi ville ikke kunne faa Bøllerne og Alfonsoerne med, de ville komme til at staa udenfor. Men dertil vil jeg bemærke, at selv om dette maa erkendes, har det for mig intet at sige, idet den Slags Ting maa anses for at være et af de Samfundsonder, som er en Folkeforsikring som saadan